

Zpráva o kurzu *Hot topics in internal medicine*, Alicante, Španělsko, 16.–22. 10. 2004

Ve dnech 16.–22. 10. 2004 se ve španělském přímořském městě Alicante uskutečnil kurz *Hot topics in internal medicine* pořádaný Evropskou asociací internistických společností (EFIM). Kurzu se zúčastnilo přes 70 lékařů, Českou republiku zde reprezentovali 2 zástupci. Z ostatních zemí bylo na kurzu nejvíce zastoupeno Dánsko a Portugalsko (7); Velká Británie (6); Finsko, Španělsko a Švýcarsko (5); Estonsko a Holandsko (4); Belgie, Francie, Itálie a Švédsko (3); Řecko (2) a Slovensko a Německo (1). Kurzu se zúčastnilo také 5 lékařů z USA a Izraele a 1 z Nového Zélandu.

Hlavní náplní kurzu byly přehledné přednášky na vybraná aktuální témata vnitřního lékařství, přednesené odborníky z řady evropských zemí včetně profesora Z. Zadáka z České republiky. Probráno tak bylo mimo jiné téma autonomní neuropatie, multirezistentní infekce, diagnóza a léčba malnutrice, antifosfolipidový syndrom, diagnóza a léčba porfyrií, revmatoidní artritida, buněčná terapie diabetes mellitus, chronická myeloidní leukemie, maligní myelom, nemoci vyvolané *Helicobacter pylori*, léčba HIV-infekce, léčba fibrilace síní, arteriální hypertenze a řada dalších. Většina přednášek měla velmi dobrou úroveň a nepochybně přinesla účastníkům řadu nových poznatků využitelných v klinické praxi.

Kromě přednášek byla součástí kurzu také prezentace zajímavých kazuistik – case reports, z nichž každou přednesl vždy jeden zástupce každé zúčastněné země. Všichni účastníci se snažili stanovit diagnózu prezentovaného případu, případně navrhnout diagnostické a léčebné postupy. Prezentováno bylo skutečně široké spektrum diagnóz od ne-

mocí v České republice velmi běžných (například metabolický syndrom a jaterní steatóza) až po onemocnění v našich oblastech velmi vzácná (např. leishmanióza nebo některé jiné infekční nemoci). Velmi zajímavé bylo srovnání úrovně znalostí, diagnostických a terapeutických přístupů a možností v různých evropských zemích a v USA. Česká republika vyšla z tohoto srovnání vcelku úspěšně. Asi nejodlišnější byla velmi rychlá dostupnost především moderních zobrazovacích technik typu nukleární magnetické rezonance či pozitronové emisní tomografie v USA ve srovnání s většinou evropských zemí.

Součástí kurzu byly také tzv. klinicko-patologické semináře, na nichž lékař a patolog hostitelské země společně prezentovali některé pacienty se zajímavými a ne zcela objasněnými nemocemi. Zřejmě nejzajímavější součástí kurzu však byly diskuse o systému vzdělávání ve vnitřním lékařství v jednotlivých evropských zemích a o odlišnostech v pracovních podmínkách a odměňování mladých lékařů. Tyto diskuse probíhaly jak na oficiální úrovni moderované vedoucími činiteli EFIM, tak i v kuloárech mezi jednotlivými účastníky. Zde již srovnání podmínek českých lékařů se západními kolegy vyznělo podstatně méně optimisticky. Zejména kolegové ze skandinávských zemí velmi těžko chápali, že víkendová služba českého lékaře začíná v sobotu ráno a končí v pondělí ráno a pracovní den pak v pondělí pokračuje až do konce normální pracovní doby. Například ve Finsku slouží lékař pouze od sobotního rána do nedělního poledne a poté odchází domů, rovněž po noční službě ve všední den následuje ve většině zemí den volna. Asi

nejtristnější bylo srovnání finančního ohodnocení českého lékaře se západními kolegy, protože ve většině zemí se výdělek lékařů s méně než 5 lety praxe pohybuje včetně služeb v řádech od 3 000 do 6 000 EUR.

Asi největším překvapením však pro nás byly diskuse o systému vzdělávání ve vnitřním lékařství v různých evropských zemích. Zcela jednoznačně vyšlo najevo, že v podstatě neexistují dva evropské státy, kde by tento systém byl zcela shodný a rozdíly byly v některých případech vskutku diametrální. V této souvislosti *velmi překvapuje, že v České republice dochází ke změnám současného vcelku dobře fungujícího systému, což je zdůvodňováno právě jakousi synchronizací s Evropskou unií*. Osobně jsme se přesvědčili o tom, že žádný takový univerzálně platný systém v Evropě neexistuje, a upřímně řečeno o užitečnosti a vhodnosti momentálně prováděných změn systému atestační přípravy lékařů dosti pochybujeme.

Velmi příjemnou součástí kurzu byl společenský program. Závěrem musíme shrnout, že tento kongres byl pro nás odborně i společensky velmi cennou a zajímavou zkušeností. V této souvislosti bychom rádi poděkovali České internistické společnosti, která nás na kurz nominovala, a nadaci Galena, která uhradila náklady spojené s cestou a pobytem v Alicante.

MUDr. Martin Haluzík, CSc.

III. interní klinika 1. LF UK
a VFN Praha

MUDr. Jan Václavík
interní oddělení Nemocnice Šternberk

Doručeno do redakce: 4. 11. 2004